

Р Е Ш Е Н И Е
№ 257

гр. Перник, 07.10.2011г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, втори касационен състав, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ : СТЕФАН СТАНЧЕВ
Членове: ЕМИЛИЯ. ИВАНОВА
 СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Е.В.,*** в присъствието на прокурора Румяна Стефанова, като разгледа докладваното от съдията Георгиева к.н.а.х.д. № 257 по описа за 2011 година на Административен Съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

С Решение № 607/19.07.2011г., постановено по нахд № 557/2011г. по описа на Пернишки районен съд е отменено наказателно постановление № 23-2301961 от 03.12.2010г., издадено от директора на “Инспекция по труда” София, с което на “Р***”ООД, гр.Перник, представлявано от управителя В.в.*** е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3000 лева, на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) за нарушение на чл. 303, ал.3 от Кодекса на труда.

Против това решение в срок е подадена касационна жалба от Дирекция “Инспекция по труда” Софийска област. По изложените в жалбата съображения се иска да бъде отменено решението на Пернишкия районен съд като неправилно и незаконосъобразно и да бъде постановено съдебно решение, с което да се потвърди издаденото наказателно постановление. Възражава се, че районния съд е игнорирал събраните в хода на административното производство доказателства, а е дал вяра на представените доказателства от страна на наказаното лице.

Ответникът по касационната жалба изпраща представител. Застъпва становище, че касационната жалба е неоснователна и моли решението на пернишки районен съд да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник дава заключение, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

Административен съд - Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, както и задължителната служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК относно валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови

писмени доказателства в подкрепа на твърденията си. Разгледана по същество е неоснователна.

При постановяване на оспореното решение съдът е действал съобразно разпоредбите на процесуалния и материалния закон, поради което не са налице касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1 от НПК, налагащи неговата отмяна. Фактическата обстановка е установена правилно и в съответствие със събраните доказателства.

Правото на защита на обвиняемия е неразривно свързано с неговото правно положение, произтичащо от презумпцията за невинност, изрично установена с чл. 16 от Наказателнопроцесуалния кодекс. Гаранцията за реализиране на това правно положение лежи в изискването съответните държавни органи да докажат виновността на обвиняемия, в забраната да се прехвърля тежестта на доказването върху обвиняемия, в изискването съдът да признае подсъдимия за виновен, когато обвинението е доказано по несъмнен начин, а също и че присъдата не може да почива на предположения. С чл. 16 и чл. 303, ал. 2 НПК ясно и категорично е изразен принципът за невинност на подсъдимия до завършване на наказателното производство, като е уточнено, че същият се признава за виновен само когато обвинението е доказано по несъмнен начин. Написаното важи в пълна степен и в административно наказателното производство, като при постановяване на решението първоинстанционния съд се е съобразил с основните принципи гарантиращи равенство в процеса.

Разпоредбата на чл. 416, ал. 1, изр. 2 от КТ, установява, че редовно съставените актове по този кодекс имат доказателствена сила до доказване на противното. Това е така в рамките на производството по налагане на административното наказание и констатациите се считат за верни до доказване на противното, но от друга страна, по силата на чл. 16 ал. 2 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН в съдебното производство нямат обвързваща доказателствена сила. Презумпцията за вярност /виновност/ е в сила до приключване на производството по налагане на наказанието, но пред съда обвинителната теза следва да се докаже. Съдът е длъжен разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите доказателства и доказателствени средства дали е извършено нарушение и обстоятелствата при които е извършено. В случая, представяйки надлежно сключен договор за изработка № 2 от 01.06.2011г., който е относим към спора, жалбоподателят е оборил презумпцията за вярност на съставения акт за установяване на административно нарушение и с приобщаването му към останалия доказателствен материал се е превърнал в годно писмено доказателство, което дори не е оспорено от въззиваемата страна. Следва да се отбележи, че така представения договор с жалбата е бил представен и на контролния орган преди издаване на акта за установяване на административно нарушение, което обстоятелство се установява по безспорен начин от показанията на разпитаните по делото свидетели. Още в първоначалната жалба се набляга на обстоятелството, че между страните е налице облигационен договор, сключен по реда на ЗЗД. От свидетелските показания на Х*** по безспорен начин се установява, че лицето не е било в трудови правни отношения, а е изпълнявал работа на основание сключен граждански договор за изработка, представен още в извънсъдебната фаза на административно наказателното производство.

За да е налице административно нарушение, е необходимо да се докаже съществуването по несъмнен начин на всички елементи, които се отнасят до неговата субективна и обективна страни, и тъй като в хода на административното производство не е установено безспорно полаган труд по трудово правоотношение, то издаденото НП е неправилно. Най-сетне, с представянето още на следващия ден договор за изработка в 3-дневния срок за възражения по смисъла на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН се опровергават

отразените в АУАН констатации и се оборва извода за съставомерност на деянието, вменено на дружеството. Съгласно чл. 52, ал. 4 от ЗАНН преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства. От събраните доказателства по делото в първата инстанция безспорно се установява, че административният орган, издал наказателното постановление, не е направил това, което му повелява законът. Както се посочи и по-горе, те са имали информация, че между фирмата и лицето са съществували облигационни отношения. С оглед изложеното, при представен договор за изработка носещ дата 01.06.2010г., придружен и с декларация от родител, дал съгласието си за подписване на такъв договор, при неоспорено писмено доказателство и при ангажирани свидетелски показания в тази връзка настоящия състав приема, че от страна на сочения за нарушител не е извършено административно нарушение на нормата на чл. 303, ал. 3 от КТ, тъй като не е установено по безспорен начин, престирането на работна сила при условията регламентирани в КТ. Като е достигнал до този извод първоинстанционния съд е постановил правилно и законосъобразно решение.

С оглед на изложеното не е налице допуснато от въззивния съд съществено нарушение на процесуалните правила като касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. В изпълнение на задълженията си по чл. 14 и чл. 314, ал. 1 от НПК, субсидиарно приложими в съдебния административно-наказателен процес по силата на препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН, Пернишкият районен съд е извършил цялостна проверка на законосъобразността и правилността на наказателното постановление и като е приел, че не е налице извършено деяние, представляващо административно нарушение и при липса на допуснати нарушения на процесуалните правила е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт.

Предвид изложеното, съдът не намира основания за отмяна или изменение на решението на първоинстанционния съд, което е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Поради тези съображения същото следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така, състав при Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

Оставя в сила решение № 607/19.07.2011г., постановено по нахд № 557/2011г. по описа на Пернишки районен съд, с което е отменено наказателно постановление № 23-2301961 от 03.12.2010г., издадено от директора на "Инспекция по труда" София, с което на "Р****"ООД, гр.Перник, представлявано от управителя В.В.*** е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3000 лева, на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) за нарушение на чл. 303, ал.3 от Кодекса на труда.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/

